

Projekt

z dnia 19 maja 2025 r.

Zatwierdzony przez

**Uchwała
Rady Miasta Zakopane
z dnia 2025 r.
Nr**

**w sprawie wystąpienia do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
z petycją o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie nowelizacji ustawy
z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.), art. 2 ust.1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r. poz. 870), **Rada Miasta Zakopane** uchwala co następuje:

§ 1.

1. Występuje się do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z petycją o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie nowelizacji i zmiany ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 70 ze zm.), w sposób umożliwiający, organom tworzącym prawo w jednostkach samorządu terytorialnego, wprowadzenie opłaty turystycznej, która będzie mogła być pobierana od osób fizycznych, przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach, w których istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1944).
2. Treść petycji stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
3. Przesyła się petycję do wszystkich czynnych posłów okręgu wyborczego, w którym znajduje się Gmina Miasto Zakopane z prośbą o zajęcie stanowiska.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zakopane.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miasta Zakopane
z dnia 2025 r.

Dane podmiotu wnoszącego petycję

Gmina Miasto Zakopane

Adres: 34-500 Zakopane, ul. T. Kościuszki 13

E-Doręczenia: AE:PL-97057-85350-DHVSG-20

Dane podmiotu, do którego wnoszona jest petycja:

1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Kancelaria Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

Adres eDoręczeń KS: AE:PL-30275-59799-JADHJ-27

2. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Al. Ujazdowska 1/3

00-583 Warszawa

Adres e-Doręczeń: AE:PL-91425-98565-UBWCH-28

PETYCJA W SPRAWIE

wystąpienia do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie zmiany przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 70 ze zm.), w sposób umożliwiający, organom tworzącym prawo w jednostkach samorządu terytorialnego, wprowadzenie **opłaty turystycznej**, która będzie mogła być pobierana od osób fizycznych, przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach, w których istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1944). Celem niniejszej petycji jest przygotowanie propozycji rozwiązań legislacyjnych wprowadzających możliwość poboru opłaty turystycznej, w przypadku braku możliwości poboru opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej.

1. Projekt zmian w ustawie o z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹ w związku z wprowadzeniem opłaty turystycznej, przy czym zmiany/nowe regulacje zostały oznaczone poprzez pogrubienie nowych lub zmodyfikowanych przepisów.

Proponowane brzmienie art. 1, art. 17 i art. 19 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

Art. 1 Ustawa normuje:

- 1) podatek od nieruchomości;
- 2) podatek od środków transportowych;
- 3) (uchylony);
- 4) opłatę targową;
- 5) opłatę miejscową;
- 5a) opłatę uzdrowiskową;
- 5aa) opłatę turystyczną;**
- 5b) opłatę reklamową;
- 6) (uchylony);
- 7) opłatę od posiadania psów.

Art. 17. [Pobieranie opłaty miejscowej, uzdrowiskowej i turystycznej]

1. Rada gminy może wprowadzić opłatę miejscową. Opłatę miejscową pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych:

- 1) w miejscowościach posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach,
- 2) w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301 oraz z 2022 r. poz. 2185)

- za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

¹ T.j. Dz.U. 2023. poz. 70 e zm.

1a. Rada gminy może wprowadzić opłatę uzdrowiskową. Opłatę uzdrowiskową pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych - za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

1b. Rada gminy może wprowadzić opłatę turystyczną. Opłatę turystyczną pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, w miejscowościach, w których istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (t.j. Dz.U. z 2023. poz. 1944) - za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

2. Opłaty miejscowej, opłaty uzdrowiskowej **lub opłaty turystycznej** nie pobiera się:

- 1) pod warunkiem wzajemności - od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) od osób przebywających w szpitalach;
- 3) od osób niewidomych i ich przewodników;
- 4) od podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową, uzdrowiskową **lub turystyczną**;
- 5) od zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.

2a. Od osób, od których pobierana jest opłata uzdrowiskowa, nie pobiera się opłaty miejscowej.

2b. Od osób, od których pobierana jest opłata turystyczna, nie pobiera się opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa minimalne warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych.
4. Rada Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, określa warunki:
 - 1) klimatyczne;
 - 2) krajobrazowe;
 - 3) umożliwiające pobyt osób w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych.

5. Rada gminy ustala miejscowości odpowiadające warunkom określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4, w których pobiera się opłatę miejscową.

Art. 19. [Uchwały podatkowe w zakresie opłat lokalnych]

Rada gminy, w drodze uchwały:

1) określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym że:

- a) stawka opłaty targowej nie może przekroczyć 1126,00 zł⁽³⁸⁾ dziennie,
- b) stawka opłaty miejscowej w miejscowościach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 3,31 zł⁽³⁹⁾ dziennie,
- c) stawka opłaty miejscowej w miejscowościach posiadających status obszaru ochrony uzdrowiskowej nie może przekroczyć 4,67 zł⁽⁴⁰⁾ dziennie,
- cc) stawka opłaty turystycznej nie może przekroczyć 2,65 zł⁽⁴¹⁾ dziennie,**
- d) stawka opłaty uzdrowiskowej nie może przekroczyć 6,38 zł dziennie,
- e) (uchylona),
- f) stawka opłaty od posiadania psów nie może przekroczyć 178,26 zł rocznie od jednego psa,
- g) stawka części stałej opłaty reklamowej nie może przekroczyć 3,72 zł dziennie,
- h) stawka części zmiennej opłaty reklamowej nie może przekroczyć 0,34 zł od 1 m² pola powierzchni tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego służących ekspozycji reklamy dziennie;

2a) może zarządzić pobór opłat miejscowej, uzdrowiskowej i turystycznej przez płatników oraz określić płatników, wysokość wynagrodzenia za naliczania, pobór i terminowe przekazywanie należności przez płatników, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez płatników ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1-1b, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej, uzdrowiskowej lub turystycznej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia oraz poboru tych opłat; płatnikami opłaty miejscowej, uzdrowiskowej i turystycznej mogą być w szczególności podmioty świadczące usługi hotelarskie, w obiektach hotelarskich, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (t.j. Dz.U. z 2023. poz. 1944),

2b) może zarządzić pobór opłaty miejscowej, uzdrowiskowej i turystycznej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1 -1b, zobowiązanych do

uiszczania opłaty miejscowej, uzdrowskowej lub turystycznej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru tych opłat;

2c) może zarządzić, że przedstawicielem płatnika powołanego na podstawie ust. 1a), będzie podmiot, który organizuje zakwaterowanie w tych obiektach za pośrednictwem platformy cyfrowej; w takim przypadku płatnik jest zobowiązany zawiadomić organ podatkowy, że określona opłata będzie pobierana w części lub w całości przez przedstawiciela płatnika, który przejmuje wówczas wobec organu podatkowego wykonanie zobowiązania ciążącego na płatniku, przy czym płatnik ponosi odpowiedzialność z tym podmiotem solidarnie; do uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności przedstawiciela płatnika stosuje się przepisy dotyczące płatnika;

3) może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych;

4) może różnicować wysokość stawek opłaty reklamowej uwzględniając lokalizację oraz wielkość lub rodzaj tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego;

5) może wprowadzić obowiązek składania organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, deklaracji na opłatę reklamową, a także określić termin, warunki i tryb składania tych deklaracji; w tym przypadku rada gminy określa wzór formularza deklaracji na opłatę reklamową, w którym zawarte będą dane dotyczące podmiotu i przedmiotu opodatkowania niezbędne do wymiaru i poboru opłaty reklamowej;

6) (uchylony).

UZASADNIENIE

Celem niniejszej petycji jest przygotowanie rozwiązań legislacyjnych wprowadzających możliwość poboru **opłaty turystycznej** dla takich miejscowości, jak Zakopane, w przypadku braku możliwości poboru opłaty miejscowej lub uzdrowskiej.

Projekt ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ma na celu wprowadzenia opłaty turystycznej, która będzie mogła być pobierana od osób fizycznych, przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, w miejscowościach, w których istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (t.j. Dz.U. z 2023. poz. 1944) - za każdą rozpoczętą dobę pobytu (art. 17 ust. 1b). Nowo wprowadzone świadczenie ma w założeniu uzupełnić mechanizm wynikający z polskiego systemu prawnego, który związany jest z funkcjonowaniem opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Obecnie w polskich gminach opłata od turystów może być bowiem pobierana poprzez wprowadzaną przez radę gminy opłatę miejscową lub uzdrowską. Opłata miejscowa może być jednak wprowadzona jedynie w tych miejscowościach, które posiadają korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach. Opłata ta może być również pobierana od osób fizycznych, które przebywają w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowskim, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskiej oraz o gminach uzdrowskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301 oraz z 2022 r. poz. 2185).

Na gruncie polskich regulacji od turystów może być również pobierana opłata uzdrowska od osób fizycznych przebywających w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowska na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowskim, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskiej oraz o gminach uzdrowskich.

Obecnie nie ma jednak możliwości pobierania opłaty od turystów w miejscowościach, które nie spełniają ww. warunków tj. nie mają korzystnych właściwości klimatycznych, walorów krajobrazowych, a także nie posiadają status uzdrowska lub obszaru ochrony uzdrowskiej, a które niewątpliwie są jednak miejscowościami turystycznymi. Za wprowadzeniem opłaty turystycznej w takich miejscowościach przemawia to, że

osoby przybywające do atrakcyjnych z różnych przyczyn miejsc (turystycznych, kulturalnych, religijnych) powinnyłożyć na utrzymanie i rozwój tamtejszej infrastruktury (parkingi, szalety, przystanki, parki itp.). Za zasadne należy uznać wprowadzenie dodatkowego źródła finansowania dla gmin turystycznych bowiem ponoszą one dodatkowe wydatki związane m.in. z organizacją przybycia i pobytu turystów. Nowo wprowadzona opłata turystyczna będzie zatem w istocie wypełniała lukę w systemie poboru w gminach opłat od turystów. Podobne konstrukcje prawne opłat są znane wielu innym krajom, a ponadto są wprowadzane również przez kolejne państwa.

Z art. 17 ust. 1b wynika, że opłatę turystyczną będzie można pobierać wyłącznie od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, w miejscowościach, w których istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (t.j. Dz.U.z 2023. poz. 1944) - za każdą rozpoczętą dobę pobytu. W opłacie tej przyjęto zatem rozwiązanie, które jest w pewnym zakresie podobne, do tego, które funkcjonuje w opłacie miejscowej. Opłata miejscowa może być bowiem pobierana również wyłącznie od osób fizycznych, przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych. Różnica polega jednak na tym, że w przypadku opłaty turystycznej nie będzie potrzeby stosowania przepisu art. 17 ust. 5. W konsekwencji rada gminy, która będzie zainteresowana poborem opłaty turystycznej nie będzie musiała w drodze uchwały ustalić miejscowości odpowiadających warunkom określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4. Opłata turystyczna będzie mogła być jednak pobierana wyłącznie w tych miejscowościach, w których istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (t.j. Dz.U. z 2023. poz. 1944). Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 tej ustawy przez użyte w ustawie określenie usługi hotelarskie należy przez to rozumieć krótkotrwałe, ogólnie dostępne wynajmowanie domów, mieszkań, pokoi, miejsc noclegowych, a także miejsc na ustawienie namiotów lub przyczep samochodowych oraz świadczenie, w obrębie obiektu, usług z tym związanych.

Dodać w tym miejscu należy, że zgodnie z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18

grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową za minimalne warunki umożliwiające pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych uznano istnienie w miejscowości bazy noclegowej w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu przepisów o usługach turystycznych. Oznacza to, że w przypadku obu opłat tj. miejscowej i turystycznej w podobny sposób określono minimalne warunki umożliwiające pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, z tym, że w przypadku opłaty turystycznej dokonano tego wprost w ustawie (art. 17 ust. 1b), a w przypadku opłaty miejscowej w rozporządzeniu Rady Ministrów.

Charakter nowo wprowadzanej opłaty turystycznej będzie zbliżony do tego, która obowiązuje w wielu państwach europejskich, gdzie, jak wyżej wskazano, funkcjonują należności podatki „od łóżka” lub „od zakwaterowania”, gdyż zazwyczaj są naliczane za osobę i za noc (Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Węgry, Włochy, Litwa, Malta, Holandia, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Hiszpania). Wprowadzana opłata turystyczna będzie przy tym, podobnie jak inne opłaty uregulowane w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, miała charakter fakultatywny. Oznacza to, że od danej gminy będzie zależało, czy będzie chciała na swoim terenie pobierać należność.

Sytuacje, w których nie będzie pobierać się opłaty turystycznej będą takie same jak te, w których nie pobiera się opłaty miejscowej i uzdrowskiej (art. 17 ust. 2). Nie ma bowiem uzasadnienia do wprowadzenia zróżnicowania w zakresie istniejących opłat (opłata miejscowa i opłata uzdrowska) i opłaty nowo wprowadzanej (opłata turystyczna).

Zasadnym jest również wprowadzenie mechanizmu, zgodnie z którym od osób, od których pobierana jest opłata turystyczna, nie pobiera się opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej (art. 17 ust. 2b). Jest to rozwiązanie, które ma przeciwdziałać możliwości podwójnego opodatkowania. Jest ono przy tym skonstruowane na zasadzie do analogii do regulacji zawartej w art. 17 ust. 2a. Zgodnie z tym przepisem od osób, od których pobierana jest opłata uzdrowska, nie pobiera się opłaty miejscowej.

Wprowadzenie opłaty turystycznej wymaga wprowadzenia modyfikacji art. 19. Zgodnie z art. 19 pkt 1 lit. cc) rada gminy, w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym że stawka

opłaty turystycznej nie może przekroczyć 2,65 zł. Określono w tym przepisie stawkę maksymalną opłaty turystycznej na poziomie ok. 20% niższej od stawki maksymalnej dotyczącej opłaty miejscowej. Przyjęcie takiego progu stawki maksymalnej wynika z faktu, że opłatę miejscową pobiera się jedynie w miejscowościach, które spełniają szczególne, można nawet stwierdzić, kwalifikowane warunki tj. klimatyczne i krajobrazowe, natomiast opłatę turystyczną będzie można pobierać we wszystkich miejscowościach, w których co najmniej istnieje baza noclegowa w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie.

W nowo wprowadzonych regulacjach umożliwiono pobór opłaty miejscowej, uzdrowskiej oraz turystycznej za pośrednictwem płatników. Jest to nowe rozwiązanie, którego do tej pory nie można było stosować przy realizacji tych opłat. Uzasadnieniem wprowadzenia takiego rozwiązania jest raczej niewielka skuteczność poboru tych opłat przy wykorzystaniu instytucji inkasa. Jak się wydaje do zmiany tego stanu rzeczy może przyczynić się wprowadzenie i możliwość wykorzystania instytucji płatnika przy poborze ww. opłat. Płatnicy bezpośrednio przy pobieraniu opłat za noclegi naliczaliby bowiem odpowiednią opłatę miejscową, uzdrowską lub turystyczną. Podkreślić także należy, że podmiot ten ponosiłby odpowiedzialność również za opłatę, nie tylko pobraną i nie przekazaną do organu podatkowego, ale również za opłatę, która nie została pobrana od osób fizycznych, które są zobowiązane do jej uiszczenia.

Na podstawie art. 19 ust. 1a rada gminy będzie mogła zarządzić pobór opłat miejscowej, uzdrowskiej i turystycznej przez płatników oraz określić płatników, wysokość wynagrodzenia za naliczanie, pobór i terminowe przekazywanie należności przez płatników, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez płatników ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1-1b, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej, uzdrowskiej lub turystycznej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia oraz poboru tych opłat. We wprowadzanych przepisach nie ogranicza się możliwości powołania na płatników tylko określonych podmiotów. Wskazuje się jednak przykłady kategorii podmiotów, które mogą być objęte przedmiotową instytucją.

Podmiotami powołanymi na płatników mogą być bowiem w szczególności podmioty świadczące usługi hotelarskie, w obiektach hotelarskich, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (t.j. Dz.U. z 2023. poz. 1944). Oznacza to, że podmiotami

tymi mogą być podmioty świadczące usługi hotelarskie m.in. w hotelach, motelach, pensjonatach, kempingach (campingach), domach wycieczkowych, schroniskach młodzieżowych, schroniskach, czy polach biwakowych.

Katalog tych obiektów ustalono przy wykorzystaniu art. 36 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek o przewodników turystycznych, przy czym w przepisie tym pojęcie te zostały również zdefiniowane, co może być istotnym ułatwieniem przy realizacji wprowadzanych regulacji zarówno dla samych płatników jak i organów podatkowych weryfikujących prawidłowość działań podejmowanych przez płatników.

Pomimo wprowadzenia rozwiązania w art. 19 ust. 1a związanego z możliwością poboru opłat miejscowej, uzdrowskiej i turystycznej przez płatników, rady gmin w dalszym ciągu będzie mogła zdecydować się na realizację ww. należności w drodze inkasa. Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 1b rada gminy będzie mogła zarządzić pobór opłaty miejscowej, uzdrowskiej i turystycznej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1 -1b, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej, uzdrowskiej lub turystycznej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru tych opłat. Podkreślić jednocześnie należy, że rada gminy nie będzie mogła podjąć uchwał, na podstawie których w tej samej miejscowości te same opłaty i w tym samym zakresie będą pobierane jednocześnie zarówno przez płatników oraz inkasentów.

Nowym, do tej pory nie występującym w polskich systemie opłat lokalnych, rozwiązaniem będzie możliwość skorzystania z instytucji wprowadzonej w art. 19 pkt 2c. Zgodnie z tym przepisem rada gminy będzie mogła w drodze uchwały zarządzić, że przedstawicielem płatnika powołanego na podstawie ust. 1a), będzie podmiot, który organizuje zakwaterowanie w tych obiektach za pośrednictwem określonej platformy cyfrowej. W takim przypadku płatnik będzie zobowiązany zawiadomić organ podatkowy, że określona opłata będzie pobierana w części lub w całości przez przedstawiciela płatnika, który przejmuje wówczas wobec organu podatkowego wykonanie zobowiązania ciążącego na płatniku, przy czym płatnik ponosi odpowiedzialność z tym podmiotem solidarnie. W celu eliminacji wątpliwości co do zakresu uprawnień obowiązków, odpowiedzialności przedstawiciela płatnika wprost zapisano, że stosuje się przepisy

dotyczące płatnika, co oznacza, że będą do tego podmiotu miały zastosowanie przepisu dotyczące inkasenta zawarte m.in. w ustawie uopl, czy ordynacji podatkowej. Wprowadzony mechanizm ma na celu uproszczenie uiszczania opłaty miejscowej, uzdrowskiej, turystycznej dla turysty, który rezerwuje noclegi przez określone systemy internetowe. Podmiot ten bowiem płacąc za nocleg w hotelu za pośrednictwem określonej platformy internetowej uiszcza także ww. opłatę. Za przekazanie tej opłaty będzie zobowiązany podmiot prowadzący tę platformę, który będzie identyfikowany jako przedstawiciel płatnika.

Wprowadzony mechanizm będzie również rozwiązaniem, zwiększającym prawdopodobieństwo, że należne dochody z tytułu opłaty turystycznej, będą wpłacane do gmin, co wynika m.in. z instytucji solidarnej odpowiedzialności, która będzie dotyczyła płatnika (np. właściciela hotelu), i przedstawiciela płatnika (np. właściciela platformy, za pośrednictwem której turysta będzie rezerwować i opłacać nocleg).